

Kicsiny falum...

Homokmégy és szállásai
ingyenes információs lapja

I. évfolyam 3. szám

Szerkesztette: Tapolcsányiné Varga Krisztina

2010. szeptember

GONDOLATAIM

Sok szempontból nehéz és nem éppen eredményes nyarat zártunk. Az időjárás nem kedvezett a mezőgazdaságnak, az állatvilágnak, az emberek hangulatának, mégis itt vagyunk és hálát adhatunk az égieknek, hogy a mi házainkat nem vitte el az áradás, a megmaradt terményeinket nem tarolta le a jégeső... Hálát adhatunk egy felújítás alatt álló csodaszép templomban, amely a miénk, és amely értünk van. Miért van mégis oly kevés ember az Isten házában? A válaszok a szívekben rejlenek!

Reméljük kellemesebb, eredményesebb ősz vár ránk! Néhány programot szeretnék itt felsorolni: **szeptember 25.: szüreti bál; október 3.: homokmégyi búcsú és önkormányzati választás; december 12.: a felújított templom felszentelése, megáldása és a bérálás.** A következő lap megjelenésének tervezett időpontja: 2010. december.

1960. augusztus 28-a: **Csupor Lajos és Fekete Magdolna** házasságkötése. Nagy nap volt ez kettejük számára. 2010. augusztus 28-a az **50. házassági évfordulójuk** pedig nagy nap az egész család számára. Lányaik és családjaik (összesen 12-en), szeretetük jeleként szép ajándékkal kedveskedtek a jubiláló házaspárnak: népitáncos ruhákba öltözve, nótaszóval, a Kalocsai utcán végigvonulva köszöntötték a nagyszülőket. Mindenki nevében szeretnék én is áldott, egészségben gazdag, hosszú életet kívánni!

Szerkesztő

TARTALOMJEGYZÉK:

- Gondolataim
- Homokmégyi templom felújítás
- Óvodai morzsák
- Tábori napló ...
- Gyerekszáj
- Világrekord
- Kodokán Judo
- Motoros találkozó
- Táncos életképek
- A mi gólyánk
- A búcsúkról
- Gyógyszertár nyitva tartása
- Fogászati rendelés

Homokmégyi templom felújítás

Homokmégy egyetlen temploma Szent Adalbert védőszentről kapta nevét. 1875-1878-ban épült, egyhajós boltozatú, hossza 40m, szélessége 13m, magassága 12m, torony magassága 34m. Belső díszítése 1936-ban mives munkával készült. A falakat díszítő motívumok domináns színe a barna, harmonikus kapcsolatban van a zöld, sárga, fehér, piros és fekete stb. gírlant kontúrokkal. A mennyezeti szekkó falképeket Kuczka János festőművész festette. Az 5x3m-es mennyezeti boltíveket egy-egy bibliai esemény festménye díszíti. A faluközpont építészeti emléke, nem kis büszkeséggel mondhatjuk, hogy a környék egyik legszebb temploma. A templom a Homokmégyi Egyházközség tulajdonában áll.

A templom szigetelés nélküli falain a talajnedvesség és esővíz hatására az oldalfalak erősen felvizesedtek, sóvirágosak lettek, a vakolat a díszes festéssel együtt omladozott, penészedett. Évtizedek óta időszerűvé vált a templom tatarozása, azonban a homokmégyi-ek, az ehhez szükséges anyagi javakkal nem rendelkeztek.

2008. év végén lehetőség nyílt a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalhoz az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló vidéki örökség megőrzése, **6.357.02.01** jogcímkód alatt kérelmünket és az azt alátámasztó pályázati és műszaki tervdokumentációkat benyújtani. Reményünk nem hagyott el.

2009. szeptember végén Moró László plébános úr örömmel hirdette ki a szentmisén résztvevőknek a homokmégyi templom felújítási pályázat eredményét, a nettó kiadásokra jutó: **12.035.021 Ft + ÁFA, összesen 15.043.776,- Ft** pályázati összeg elnyerését.

A munkálatokat eredetileg 2009. II. félévében és 2010. I. félévében terveztük elvégezni, azonban a pályázatok elbírálása elhúzódott. A beruházás kezdetét 2009. novemberében a tartósan kemény, hideg időjárás miatt a

műszaki szakemberek nem javasolták. A tatarozási munkák 2010. 03. 22-én kezdődhettek el, befejezésük 2011. 01. 15-ig várható.

A fejlesztés célja a templom falak felvizesedését utólagos talajnedvesség elleni szigeteléssel, fűrészeléses falátvágásos technikával megszüntetni. Az átvágott falszakaszokra speciális szigetelőlapok helyezésével, a beékelések közötti réseket nagynyomással, gyorskötésű habarccsal tömíteni. A belül felvizesedett, sziksós, meglazult vakolatot leverni, az oldalfalakra speciális falszárító vakolatot felhordani, a szigetelés hiányos villanyvezetékeket, villanyszerelvényeket, világító testeket felújítani, megújítani. A régi vakolatot belül kijavítani, tisztítani, az eredeti díszítő és színharmóniát megtartva a sablonmintás falfestést, díszítéseket, lehetőség szerint, visszaállítani. A tetőgerincről hiányzó cserepeket javítani, pótolni, a beázást megszüntetni. A templom külső fala körül a feltöredezett betonjárdát és lépcsőt térkő burkolatra cserélni, részleges akadálymentesítéssel egybekötve. Az esővíz elvezetéséhez polimerbeton folyókákat kialakítani.

A templom felújítási pályázat utólagos finanszírozású, ami azt jelenti, hogy először a pályázat szerint elfogadott munkálatokat el kell végezni, ki kell fizetni és csak ezt követően nyílik lehetőség a támogatás részének, összegének a szakaszos lehívására. A pályázati cél és az utófinanszírozás kötöttsége szervezett, fegyelmezett és kitartó összefogást, anyagi áldozatot követel meg az Egyházközségtől, a Homokmégyi Szent Adalbert Templomért Alapítványtól és mindazon homokmégyi és Homokmégyéhez kötődő önkéntes segítőkől, akik előzetes segítő hozzájárulásukkal a pályázat benyújtását lehetővé tették.

A felújítási munkák szervezett, összehangolt munkát jelentenek a munkálatokban résztvevő szakembereknek, hiszen a felújítás alatt a templomi szertartások folynak, a tatarozással járó átmeneti kellemetlenségek miatt nagyobb

türelemre, megértésre van szükség, amit a kivitelezők és a hívek felé ezúton is szeretnék megköszönni.

Egy falu jövőbe vetett hitét mutatja, hogy milyen a temploma – a homokmégyi templom hamarosan megújul. A kötődést az idősebb nemzedék milyen módon adja át az utódoknak- rajtunk múlik.

Ridegné Markó Márta
Homokmégyi Szent Adalbert Templomért Alapítvány
kuratóriumának elnöke

Óvodai morzsák

Szeretném ismertetni a Kedves Szülőkkel, hogy a májusi papírgyűjtési és műanyag-palackgyűjtési akció sikeresen zárult. Óvodánkban először szerveztem ilyet. Köszönöm a szülők, kolléganők és a gyermekek aktivitását, segítségét. A befolyt összeg 10.500Ft, amit a gyermekek benti játékainak pótlására fordítunk. Ősszel tovább folytatjuk gyűjtési akciónkat, ezzel bővítve játék és foglalkozási eszközeinket. Támogatásukat előre is köszönöm.

A nyár folyamán az óvodában a nagytakarítás befejeződött. A hibás tárgyak, eszközök kijavítása, cseréje, játékeszközök tisztítása, fertőtlenítése megtörtént.

Szeptemberben ismét 1 vegyes csoporttal működünk. Délelőtt 2 szobában, csoportbontásban, délután pedig összevontan szervezzük tevékenységeinket.

Kezdő létszámunk 37 óvodás.

Nagy szeretettel várjuk a gyermekeket. Kívánjuk, hogy óvodánkba lépve mindenkit tiszta, barátságos, szeretetteljes légkör vegyen körül, minden gyermek jól érezze magát!

Jagicza Imréné
/Hajni óvó néni/
Tagóvodavezető

Tábori napló Balatonakaliból

A homokmégyi diákok a hagyományoknak megfelelően az idén is nyári táborban vettek részt. A célunk az, hogy minden évben Magyarország más-más tájait ismerjék meg a gyerekek. Az úti cél a Balaton északi partján lévő kis falu, Balatonakali lett.

A kalocsai iskolába járó gyerekek nagy örömeire továbbra is részt vehettek ezen az egyhetes kiránduláson. A tanárok közül Tóthné Romsics Katalin, Lovasiné Mácsai Ildikó, Vargáné Győri Krisztina és jómagam vállaltuk a tábori élet örömeit és fáradalmait.

A tábort mindenki nagy készülődéssel, izgalommal várta és abban reménykedett, hogy ugyanolyan tikkasztó meleg lesz, mint a suli utolsó és a vakáció első napjaiban. Azonban az időjárás egy "kicsit" közbeszólt.

1. nap (június 21. hétfő): Elindulásunk után meglepetéssel készültem. Sikerült bejutnunk ingyen és szakvezetéssel a kalocsai Schöffer Múzeumba, ahol Tamás Eszter igazgatónő vezetésével csodálatos élményhez jutottak azok a diákok, akik még nem látták ezeket az "építményeket". Majd utunk során egy nagyobb sétát tettünk a szélről kissé csapodáros Tihanyban. 2 óra körül megérkez-tünk Balatonakaliba, az Ifjúsági Táborba. Kicsomagoltunk, mindenki elfoglalta a szállását (6 fős faházak). Sajnos nemsokára eleredt az eső, feltámadt a szél. Az ifjúság azonban nem búslakodott. Bevackolták magukat a szobákba és beindult a dumcsizás...

2. nap (június 22. kedd): Nagy bánatunkra egész éjjel esett és reggel is szemerkélő esőre ébredtünk. Délelőtt továbbra is a barátoké, barátnőké volt a főszerep: beszélgetés, kártyázás, csocsózás... Ebéd után, amikor az eső elállt, jól felöltöztünk és egy nagyot jártunk a faluban. Megnéztük a vasútállomást, a strandot, sétáltunk a parton és a hideg idő ellenére fagyiztunk és sütiztünk a kiváló Fék Cukrászdában.

3. nap (június 23. szerda): A harmadik nap csodálatos kirándulói időre ébredtünk. Reggeli után elkezdődött a tábori olimpia. Ezen a napon már fél 12-kor ebédeltünk, ugyanis 12:20-kor indultunk vonattal a festői szépségű Balatonfüredre. A vasútállomástól egy kisebb túrát tettünk az Orczy-barlanghoz. 1882-ben fedezték fel, és 1934-ben építették ki. Szép, változatos oldásformák, a hegy felismerését bemutató, vékonyréteges mészkőfalak jellemzik. Ezután meglátogattuk az újjávarázsolt Jókai Emlékmúzeumot. Ma már múzeum az a Honvéd utcai ház, amelyet Jókai Mór építtetett, s amely az író felesége, a híres színésznő Laborfalvi Róza kedvelt nyári rezidenciája, több nagyszerű mű - így Az arany ember születésének helye volt. Hogy maradjunk továbbra is Jókainál, a Jókai hajóval elutaztunk, a Balaton hatalmas hullámain, Tihanyig és vissza.

4. nap (június 24. csütörtök): Délelőtt folytattuk a sport-versenyeket, délután pedig végre valahára nagyon fürödtünk a Balatonban, annak ellenére, hogy a víz 18 fokos volt.

5. nap (június 25. péntek): Délelőtt tábori olimpiáztunk. A délutánt nagyon alkalmasnak találtuk túrázásra. A terv egy rövid, 8 km-s szakasz volt, séta Dörgicsére a templomromhoz és vissza. El is jutottunk a romhoz, amikor a tanár nénik elgondolták, mi lenne, ha egy hosszabb, sejtelmesebb útvonalon jönnénk vissza. De azzal egyik felnőtt sem számolt, hogy eltűnnek a turistajelzések. Végül egy zánkai patakon "átkelve" és a Zánkai Üdülővárost bőven meg-kerülve, futó - illetve gyorsan gyalogló lábakon visszaérkezünk a lakóhelyünkre. Mindenki jól elfáradt. Vacsora után esti fürdőzéssel próbálkoztunk, továbbá néhány nagyfiú és nagylány újra "lefutotta" Kati tanár nénivel a dörgicsei utat.

6. nap (június 26. szombat): Eljött az utolsó előtti nap, a hét zárása, a búcsúest. Délelőtt befejeztük a tábori olimpiát, a délután pedig a hűvös idő miatt, sétáltunk, játszottunk a parton. Este, a hét értékelése előtt minden szobának, Csóti

Adrienn ötlete nyomán, egy retro slágert kellett előadnia. Kitörő sikert az 5-6. osztályos lányok arattak (Takács Laura, Romsics Petra, Polyák Anna, Deák Fanni, Ulrich Vanessza, Romsics Beatrix): Neoton Famíliától a *Nyár van* című slágerrel. Majd a tábor értékelése következett.

7. nap (június 27. vasárnap): Hazafelé a buszsofőr, sokak kedvence, Konrád bácsi volt, aki poénjaival jól elszórakoztatott bennünket. Útba ejtettük az országos híró, ma is működő műemléket, az örvényesi vízimalmot. Pál Imre kitűnő idegen-vezetése során megismerhettük e pompás szerkezet működését. Az úton hazafelé további meglepetéssel készültünk a gyermekeknek. (A Balaton ekkor még mindig 18 fokos volt!) A hűvös időjárás miatt keveset fürödtünk, ezért mi nevelők elgondoltuk, hogy meglátogatjuk a dunaújvárosi élményfürdőt. Lett nagy öröm, hiszen barlangmedencét és különféle élménycúszdákat próbálhattak ki a diákok. Útvonalunk ezután a Pentele hídra vezetett. Nagyon sokan most utaztak először az új hídon. A hosszú, fárasztó nap után fél 9 körül érkeztünk Homokmégyre.

Mindenki nagyon jól érezte magát, és már azon gondolkodunk, hogy vajon merre legyen a következő tábor...

Ihracska Ditta

Táborvezető

GYEREKSZÁJ

Szombat reggel együtt a család, közös reggeli: tea és bundás kenyér.

Három éves unokámat kérem, szóljon a Papának, hogy lehet enni.

Ő: Papa! Gyere vacsorázni, kész az ebéd!

Szintén kis unokám, aki "rákapott" a Sissy című filmre. Esti fürdés után Maminak jóéjtpuszi jár, így jövök be a kertből a hívásra. Kis unokám puszit ad, átölel és azt mondja: Úgy vágytam utánad!

Greksa Istvánné

VILÁGREKORD (kísérlet)

Különleges kísérlet részesei lehettünk május 14-én, pénteken, amikor is Budapestre utazott a sulis minden tanulója egy „rajzrekord” felállítására. A cél az volt, hogy egy időben (május 14-én), egy helyen (Bp., Hősök terén), minél több gyerek (8000 fő) vegyen részt egy természethez kapcsolódó rajzversenyben, s ezzel világ-rekordot állítsunk fel.

Már az indulás sem volt egyszerű, mert a buszok elfelejtették felvenni a kalocsai felszállókat, de ezt még sikerült megoldani. A következő érdekes fordulat az volt, mikor Kiskőrösön vonatra szálltunk és azzal utaztunk tovább a fővárosba. Sokunknak ez is új élményt jelentett, s bár egyre fogy az iskola létszáma, még mindig 2 vagonot töltöttek meg a homokmégyi gyerekek. A vonatos utazás alatt rengeteget nevtünk, ettünk, beszélgettünk és járkáltunk a vagonok között.

A pályaudvarról külön busszal mentünk a Városligetbe, ahol elfoglaltuk „pozícióinkat” a rajzoláshoz és megkaptuk az elázott papírokat. Innentől viszont csak csónakra és esernyőkre tudtunk gondolni, mert úgy szakadt az eső. Ugrott a rajzolás, mi meg csak futottunk szerte-szét, de leginkább egy védett zöld konténerbe ahol sokan elfértünk és védve voltunk az esőtől. Ennyit a rekordról, ami csak kísérlet maradt, mert az időjárás „megfüttyülte”.

Még szerencse, hogy más terveink is voltak aznapra. Következő megállónk a Közlekedési Múzeum volt, ami kellemes csalódás volt mindenkinek. Ugyebár a gyerekeknek a múzeum szóra lekonyul a mosolyuk, de itt fantasztikus élményben volt részünk. Mindent kipróbálhattunk, fölmászhattunk, beülhattunk, megfoghattunk a különböző korok közlekedési eszközeiből. Nagyon érdekes volt és már az eső is elállt és napsütés váltotta fel. Ezért aztán vettük a bátorságot és az állatkertben folytattuk a barangolást, ami szintén nagyon szórakoztató volt. Azt hiszem, itt sem járt még mindenki a tanulók közül, és csak fokozta az élményeket,

hogy kicsit szabadjára is engedtek bennünket, minden osztály azt nézett meg, ami a legjobban érdekelte. Végigjártunk az oroslántól a kígyókon át a gólyáig mindent. Még egy ingyen rövid mozira is bemehetett a csoport. Nagyon érdekes és szórakoztató volt.

Mire indult a hazafelé tartó vonatunk már mindenki kivégezte a szendvicseit, kiürültek a keksz-készletek, így a csapat megrohamozott egy fornettis-standot. Ázva-fázva, de nem éhezve zakatoltunk Kiskőrös felé, a hangulat maximálisan jó volt a vagonban, a hangunkat is alaposan kieresztettük.

Igaz, hogy a rekord kudarcba fulladt, de nagyon tartalmas, érdekes és élményekkel teli napot töltöttünk együtt, ezért nagyon köszönjük, hogy részesei lehettünk ennek a kirándulásnak.

Csóti Adrienn

8. osztályos tanuló

A HOMOKMÉGYÍ KODOKÁN JUDO

KEZDETEKTŐL- MAIG

Kezdetekben szülői indíttatásra kerestem fel a gyermekeket az iskolában egy felméréssel, ha lenne Kodokán Judo (Kodokán: iskola a módszer tanulmányozására, Judo: természetes módszer-a jelentése), akkor hány fő tartana erre igényt. Mikor láttam, hogy a gyerekek közül több mind harminc, valamint több felnőtt is jelent-kezett, akkor a szülőkkel egy értekezleten megbeszéltük a részleteket. Ezt követően 2010. április 12-én megtartottuk az első edzé-sünket és azóta is, minden hétfőn, csütörtökön 16:00 órától 17:30 óráig, tartanak az edzések. A hozzá tartozó tatamit (judo szőnyeg), kiskőrösi Judosoktól béreljük, egyelőre csak 20db-ot a bérleti díj miatt. Azt tudni kell, hogy 1mx2m-es a tatami és 1db teljes ára 25.000Ft-tól kezdődik. A Judogikat (judo ruha) mindenki saját maga vette, mert még nem sikerült szakosztállyá alakulni és szülői támogatáson kívül anyagi segítséget nem kaptunk. Az edzéseken a gyerekeknek elsőnek a fegyelmet és tiszteletet

egymás iránt, majd az eséstechnikákat tanítottam meg. Ezután következtek a dobások és egyéb technikák. A homokmégyi falunapon 2010. június 5-én a Sportcsarnokban lehetőséget kaptunk Judo bemutató megtartására, ahol egy kis ízelítőt adtunk az edzéseken tanult technikákból. A taps, amit akkor a gyerekek kaptak a megjelent szülőktől, érdeklődőktől, önmagáért beszélt. Ekkor éreztem legjobban, hogy ezt el kellett kezdenem, mert a gyerekek szellemi és testi fejlődéséhez én is hozzájárulhattam. Itt kell megemlítenem, hogy a mai napig nagyon jó barátságot ápolunk a foktői Kodokán Judosokkal. Egymás edzésein és bemutatóin is már részt vettünk, meghívásra. A közlekedést több esetben Homokmégy Község 9 személyes kisbuszával tudtuk megoldani, mert azt az önkormányzat biztosította számunkra, amit nagyon köszönünk. Az edzéseken 2 alkalommal jelen volt a meghívott angol származású Smith Leonard Lionel 3 DAN-os mester, aki szintén hozzájárult a Judosok fejlődéséhez. Hozzáteszem Angliában 2002. évben Lionel világ-bajnoki bronzérmes lett. A továbbiakban ígéretet kaptam arra is, hogy Csihi János 6 DAN-os nagymester, aki most lett világbajnok ismételten - ellátogat hozzánk.

A Szelídi-tónál 3 napos edzőtábort tartottunk 2010. július 26-tól 28-ig. Az edzések reggel általában 08:00-10:00 óráig és este 18:00-20:00 óráig tartottak, a közeledő övviszágakra felkészülve. Az elméleti oktatásokat a kora délutáni órákban tartottuk, ahol szó volt fegyelemről, egymás és más iránti tiszteletről, a Judo szelleméről, valamint a szabályokról. Szeretném megragadni az alkalmat, hogy köszönetet mondjak azon szülőknél, aki fáradságot és anyagi java-kat nem sajnálva segítettek, étkeztették a Judo táborban résztvevő-eket. Az övviszágákat követően, 2010. októberétől megkezdődnek a versenyek, ahol megmutathatják a gyerekek, mit tanultak. Mivel azt akarom, hogy a gyerekeknek és a felnőtteknek a legjobb tudásomat adjam át, ezért Judo bírói vizsgát tettem, hogy a szabályokat jobban elsajátítsam, valamint részt vettem Buczó Zoltán 6 DAN-os nagymester edzésein, hogy minél

jobban elsajátítsam a technikákat és felkészüljek én is a I. DAN vizsgára. Örömmel tájékoztatok mindenkit, hogy 2010. 08. 16-án 14:00-18:00 óráig, a homokmégyi Sportcsarnokban megtartott övvizsga alkalmával összesen 11 gyermek és 1 felnőtt elméletből és gyakorlatból 6kyu és 5kyu-ból vizsgát tett. A vizsgabiztos Tanács Attila (II.dan) a Dél-Magyarországi Regionális Judo Szövetségtől volt. A fehér övek mellett megjelenik egy kis szín is.

Tisztelettel: Ambrus Attila
képviselő

Motoros találkozó

2010. július 10-én Alsómégyen motoros találkozót rendeztek. A szervező a környékbeli motoros barátokból összeállt Berúgókar nevű 8 fős társaság volt. Hónapokkal a rendezvény előtt meg-kezdődött a szervezés, mivel engedélyeket, zenekarokat és nem utolsó sorban italpultot kellett szerezni, hogy mindenki jól érezhesse magát azon a napon. A főszervező, Greksa Zsolt és családja, adott otthont a találkozóknak- és reméljük ezután is minden évben.

Ezúton a szervezők köszönetet mondanak a támogatóknak, akik minden szempontból hozzájárultak a találkozó sikeréhez. Név szerint: Beke Tamás és Beke András, Czár István, Dobai Attila, Kárpi Lajos, Matos Péter, Nyerlucz József, Ráczy György, Szabadi Tamás és Szabadi Ottó.

Délután 3 órakor érkeztek az első motoros vendégek, majd sorban néhány százan követték őket. Igazi motorkiállítást láthatott minden érdeklődő, aki ellátogatott erre a helyre. A meghívott kluboknak a vendéglátó kétféle pörkölttel-vaddisznó és juh- kedveskedett vacsorára.

Este 8 órakor kezdődött az első koncert, melyen a Kóma nevű zenekar fokozta a jó hangulatot. 10 óra után pedig férfiszemély gyönyörködtető hastáncosok tartottak bemutatót, és bizonyították, hogy ez sem csak szórakozás, hanem kemény felkészülést és pontosságot igényel. A New Generation nevű zenekar követte őket, akik hajnali 2-ig zenéltek, és nagyon ritmikus, táncolható zenét játszottak mindenki örömére. A rendezvényt a Vakolat nevű zenekar zárta.

Sajnos nem ment minden rendben, mert a hajnali órákban néhány erősen ittas egyén előre megfontolt szándékból kalapáccsal leütötte az egyik szervezőt és annak barátját – egyikük kórházba került. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy nem sérültek meg élet-veszélyesen, és néhány napon belül elkapták a tetteseket, akik ellen eljárás folyik.

Mindent összevetve jó hangulatban telt a rendezvény, és mindenki pozitív reményekkel várja a folytatást jövőre, ugyanekkor, ugyanitt.

Greksa Zsuzsanna

Táncos életképek

A Homokmégyi Hagyományörző Néptáncsoport 2010. április 14-én Kiskunlacházán minősítő vizsgát tett. A Muharai Elemér Tánc-szövetség által megtartott rendezvényen neves zsűritagok pontozták a ruhákat, a koreográfiát, a színpadi összképet. A maximálisan elérhető 150 pontból 138-at sikerült megszerezniük, így kiváló minősítéssel zártak. Egy régi számuk új szereposztásban, új feldolgozásban került bemutatásra, melynek címe: Vasárnap délután a kocsmában. Kishegyi Simon koreografálta ezt a kb. 15 perces mű-sort. A megszerzett vizsga feljogosítja a csoportot a külföldi vendégszereplésekre. Mindenki kivette részét eme fontos eredmény megszerzésében, hiszen a teljes csoport (29 fő) táncolt. /Gratulálunk! - szerkesztő./

Május végén érkezett egy meghívó a Székelyvarsági Polgármester Úrtól –Tamás Ernőtől-, melyben a varsági testület szívesen vendégül látná aug. 2-án rendezendő Málna Fesztiválján a homokmégyi tánccsoportot, valamint a kirándulni vágyó homokmégyi ismerősöket és barátokat. Gyors időpont egyeztetés és programszervezés után már indulhattunk is a fesztiválra, egy 50 fős busszal.

Július 29-én este 20 órakor vágunk neki a 16 órás útnak. Terv szerint (Ártánd – Király-hágó – Kolozsvár – Torda) a hosszabb, de látványosabb útvonalon haladtunk gond nélkül egy darabig. Az ártándi határátkelőig ment csak minden gondtalanul, hiszen itt egy éber vámós kiszúrta, hogy az egyik utasunknak lejárt a személyi igazolványa. Némi vita és jóindulatok váltakozása a román és a magyar szervezetek között, illetve a mi könyörgésünk eredményeképp átengedtek mindenkit, de ugyanitt kellett visszajönnünk is, az előre megbeszélt időpontban. Ezután reggel 6-ig -nem éppen eseménytelenül- utaztunk a holdvilágban is gyönyörű, valamikori magyar területeken, ugyanis egy kedves utasunk 2 percenként visszatérő anekdotái szórakoztatták a már nagyon aludni vágyó fiatalabb és idősebb utasainkat. A többször is kitörő ováció nem éppen az előadás irodalmiságának szólt, de azért ezt a problémát is sikerült megoldanunk. Ám de jött az újabb gond: vendéglátóink szerint túl korán fogunk érkezni, mivel a fogadásunkat csak délután 4-re tervezték. Így gyors térképnézés és két új úti cél kijelölése következett: Békás-szoros és Gyilkos-tó. Ezek megtekintése még belefért a költségvetésünkbe (13.000Ft/fő). Ezt a kis kiruccanást, úgy érzem, senki sem bánta meg, mivel a táj szépsége kárpótolta a lassan 16 órája tartó fárasztó utazást. 17 órakor megérkeztünk „varságra”, ahol nagy örömmel és szeretettel fogadtak minket. Puszi-puszi, örömkönnyek, rég nem látott barátokkal váltott gyors köszöntő és irány a szálláshelyekre. Kedves szavak a vendéglátókkal – köménymagos pálinka – vacsora – pálinka – beszélgetés – pálinka – fürdés – pálinka – végre alvás. Szombat reggel: ébredés, fogmosás – pálinka – reggeli –

pálinka – indulás a főtérré – pálinka – nevezés a futball bajnokságra – sör – 4 győztes meccs közben sör + pálinka; gólarányunk, illetve a vendéglátók túlzott figyelmessége (italok!) miatt, lecsúsztunk a döntőről. A bronz meccs eredménye miatt negyedikek lettünk, de így is *gratulálok a táncoslábú fiúknak!* Este disco, egészen reggelig.

Vasárnap reggel: (Hihetetlen módon!- szerkesztő.) pálinka – reggeli – pálinka – indulás a fesztivál helyszínére, ahol 10 órakor a színpadon misét celebrált a helyi plébános úr. Kissé meglepődött, amikor hátrafordult az ostyáért és a miseborért, ugyanis a mi lányaink a színpad mögött öltöztek a szabadban és még csak a kisalsót próbálgatták. Becsületére legyen mondva, hogy nem bakizott bele a szertartásba. A mise után következett a kulturális műsor, ahol a Homokméggyi Hagyományörző Néptáncsoportunk sikeresen, nagy ováció és szünni nem akaró taps alatt, adta elő 3 produkcióját. Szinte még el se pakoltuk táncos ruháinkat, már érezni lehetett a grill partik és pálinka illatát. A hegyoldalban legalább 100 helyen gomolygott a grill-tüzek füstje, de a fejünk felett a felhők is vészjóslóan gomolyogtak. A 2. „pálesz” után, azaz 3 perc múlva leszakadt az ég, eloltotta a tüzeket. Ez azonban nem szegte kedvünket és maradtunk még egy pálinka erejéig. Sérrelmeztük a házigazdánál, hogy ez így nem jó, mert meleg a „pálesz”. Rögtön intézkedtek: felnéztek az égre, csak annyit mondtak, hogy álljunk ki a fák takarásából. Hatalmas villámlás kíséretében érkezett pusztító jégeső megálljt parancsolt a mulatozásnak. Ezt már senki sem tudta tolerálni, így hát levonultunk a hegyről a faluközpontba és ott vártuk meg az esti bál kezdetét. Jól sikerült, mivel reggel 6-kor még szólt a zene. Gyors alvás, 12-kor ebéd, gyors összekapcsolás, búcsú a házigazdától, gyülekező a központban, bepakolás a buszba, pálinka, búcsú, pálinka, búcsú, pálinka, székelyhimnusz tárogatón, válaszul 3 tagú kórus gyönyörű szenténeke, búcsú, pálinka, kölcsönös magasröptű köszönetnyilvánítás, beszállás, integetés. A buszon gyors élménybeszámoló az elmúlt 3 napról, majd az édes bosszú

kitervelése. Megszületett a terv: felkutatni és elfogyasztani minden olyan elegyet, keveréket (sör, bor, pálinka), ami a hazaúton újabb, vagy visszatérő anekdotákat szülne önkéntes szónokunk szájából. Akciónk sikerrel járt: csend, béke és nyugalom a hazafelé vezető úton. Szerencsés érkezés Homokmégyre kedd reggel 5 órakor.

Érzésem szerint jó hangulatú, vidám, élményekben gazdag, táncos berkekben kimagasló teljesítményű, a csere kapcsolatoknak maximálisan eleget tevő látogatást tettünk Székelyvarságon.

Várjuk vissza vendéglátóinkat a közeljövőben, hogy tovább tudjuk ápolni a testvérközségi kapcsolatainkat.

A leírtakhoz, az interneten, megtekinthetők a képek:

<http://picasaweb.google.com/111589815266781855426>

Kohl László

A mi gólyánk

A gólya, pontosabban fehér gólya, (*Ciconia ciconia*) egészen biztosan a legnépszerűbb és legismertebb madarak egyike. A pontosítás azért szükséges, mert létezik fekete gólya (*Ciconia nigra*) is, amely viszont félénk, emberkerülő madár lévén, kevésbé ismert.

A mi gólyánk, azonban a fehér gólya, amely népszerűségét és ismertségét annak köszönheti, hogy szeret az ember közelében fészkelni. Számos hiedelem is kapcsolódik a gólyákhoz, ezek közül legelterjedtebb az a német nyelvterületről származó mese, miszerint a gólya hozza a kisbabát. (Ezek szerint a néger kisbabát a fekete gólya hozza?)

„A mi gólyánk” persze nem csak a miénk (bár Homokmégynek még a címerében is gólyák vannak), hiszen a legutóbbi gólyaszámlálás adatai szerint, Magyarországon

évente kb. 5000 pár gólya fészkel. Ez a szám évenként ingadozik, és az 1958 óta öt évenként megismételt számlálás adatai szerint jó években 5600, rosszabb években 4800 párra tehető.

Nos, az idei esztendő bizony a rossz évek közé sorolható! A májusi tartósan hideg időjárás, viharos szél, rengeteg eső, az egész ország területén nagy pusztítást okozott a gólyaszaporulatban. A kotló madarak hiába melengették felváltva a tojásokat, azok a legtöbb fészkekben kihültek, a bennük fejlődő fiókák elpusztultak. Így jártak a mi gólyáink is.

A **székes melletti fészkekben** -bár tavasszal néhány napig ott időzött egy magányos gólya- nem volt költés.

A **templom melletti** pár tojásai tönkrementek a májusi viharokban. Ezek a madarak építettek ugyan egy másik fészket a közeli villany-oszlopra, ám újabb tojásokat már nem raktak.

Alsómégyen a fészkek évek óta lakatlan.

A **halomi fészkek** magas fák védelmében áll, így ott sikeres volt a költés; három fióka kirepült.

Amikor ezeket a sorokat írom, a mi gólyáink már valahol Isztambul mellett időznek és több ezer fajtársukkal együtt várják a kedvező szeleket, amelyek segítségével átkelhetnek a Boszporuszon. Innen Törökországon átrepülve, keletről megkerülik a Földközi tengert, Nyugat – Szírián és a Jordán folyó völgyén, a Holt-tenger térségén és a Sínai – félsziget keleti vidékén haladnak át. Egyiptomban délnek fordulnak, majd a Nílus vonalát követve haladnak tovább dél felé. A legújabb ismereteink szerint az egyedek fele a Csád-tó felé kitérőt tesz. A többiek folytatják útjukat Kenya és Uganda szavannás területei felé, ahol a telet töltik. Nem ragaszkodnak mindig a teletterületeikhez, azokon a szavannákon időznek többet, ahol nagy számban találnak sáskát. (Afrikában a gólyánkat sáskamadárnak nevezik) Egyes példányok Dél-Afrikáig eljutnak, ahol novembertől februárig időznek.

A Magyarországon gyűrűzött gólyák közül a legnagyobb távolságot az a fióka tette meg, amelyet 1928. július 1-jén jelöltek Tarpán. Ez a madár ugyanezen év december 25-én Dél-Afrikában került elő, légvonalban 8962 km-re a gyűrűzés helyétől.

A fiatal madarak ivarérettségük eléréséig (3-5 éves korukig) nem térnek vissza születési helyükre, hanem attól átlagosan 700-1400 km-re Dél - Dél-Keletre töltik a nyarat. Az öreg madarak azonban tavasszal visszatérnek fészkeikre. A tavaszi vonulás, a kevesebb pihenőhely beiktatása miatt gyorsabban zajlik, mint az őszi. Bár egyes példányok már februárban megjelennek, az állomány zöme azonban március és április fordulóján foglalja el a fészkeket.

A gólya hosszú életű madár. Azok az egyedek, amelyek elérik az ivarérettségüket (a kikelt fiókák 72%-a nem éri meg), jó eséllyel élhetnek akár harminc évet is. A többség persze nem élhet meg rekord életkort, hiszen számtalan veszély leselkedik rájuk. A gyűrű-zéses vizsgálatok kimutatták, hogy a frissen kirepült és az öreg gólyák legnagyobb része áramütés, vagy villamos légvezetéknek történő ütközés következtében veszti életét. Ez a veszély vonulás közben és a költőterületen is fennáll. A gyakorlati védelem tehát elsősorban az áramütések megakadályozását célozza. Ez Magyaror-szágon részben megoldott, a fészektartó állványok felszerelésével. Az igazán megnyugtató megoldás azonban az oszlopfejek szerkezetének átalakítása lenne, amelynek kezdeti lépéseit most teszik meg a hazai áramszolgáltatók.

De vajon hol járhatnak most a mi gólyáink? Nos, mikor ezek a sorok eljutnak az olvasókhhoz, már valahol a Nílus felett repülnek déli irányba.

Szerencsés telelést kívánva, visszavárunk gólyamadár!

Zsoldos Árpád

A búcsúkról

Mikor is van a homokmégyi búcsú? Október első vasárnapján! – mondaná sok ember a választ erre a kérdésre. Ám Moró László atyát megkérdezve, kicsit bővebb választ kapunk:

A templomok búcsúját azon a napon szokták tartani, amikor a templom védőszentjének ünnepe van. Ez Homokmégyen **Szt. Adalbert napja**, ami **április 23-a**. Ez az úgynevezett **szent búcsú**. Nem egyedi eset a miénk, mi ugyanis a **templom szenteléséhez** kötjük ezt az alkalmat. 1878. szeptember utolsó vasárnapja volt e neves esemény, de hogy ne ütközzön a miskei búcsúval (Szt. Mihály), így az a hagyomány terjedt el, amit mindenki elfogadott: **október első vasárnapján torkos búcsút** tartunk.

Van egy kiváltsága is templomunknak: **teljes búcsút lehet nyerni**. Kis templomoknál ez igen ritka! 1880-ban XIII. Leo pápa adta meg a teljes búcsúnyerés jogát. De mégis mit jelent ez?

Mi a teljes búcsú?

A bűnbánat, illetve a gyónás visszavezet a kegyelem állapotába, az isteni életbe. De a bűn „nyomai”, a kialakult rossz szokások megmaradnak bennünk (lelkünkben, reflexeinkben); ezért van szükségünk megtisztulásra, vezeklésre, illetve ezért jutnak emberek az „ideigtartó” büntetésre, a „tisztítótűzbe”. A teljes búcsú az „ide-igtartó” büntetéstől, vagyis (ha most meghalnánk) a tisztítótűztől szabadít meg minket, illetve a tisztítótűzben szenvedőket a mennybe juttatja. A teljes búcsút így felajánlhatjuk a tisztítótűzben szenvedő lelkekért vagy önmagunkért.

Mik a teljes búcsú elnyerésének feltételei?

a) **Minden esetben alap-feltétel:** természetesen a búcsú elnyerésének vágya és

1. a szentáldozás aznap; szentgyónás (bizonyos időn belül);

2. a szív megtérése: vagyis hogy Isten első helyre kerüljön életünkben, s mentesek legyünk még a bocsánatos bűnökhöz való

szándékos ragaszkodástól is;

b) November 1 déltől kezdődően 8 napon át minden nap teljes búcsú nyerhető a halottak javára. Ehhez a fentiek mellett, azokon kívül, még szükséges:

3. valamely temető felkeresése és ott imádkozni a „pápa szándékára” (egy Hiszekegy, egy Miatyánk, egy Üdvözlégy).

Miért nevezzük „búcsúnak” ezt az ajándékot?

Eredeti neve „elengedés” volt. Ez azt fejezte ki, hogy Isten az Egyház által elengedi az ideigtartó büntetést. A magyar „búcsú” kifejezés arra utal, hogy az ember búcsút vesz a rá váró büntetéstől.

A lehetőség mindenki számára adott, csak rajtunk múlik, hogy élünk e vele!

Forrás: Moró László plébános úr elbeszélése, illetve

<http://www.hhrf.org/szentkereszt/aktualis/bucsunyeres.html>

Gyógyszertár nyitva tartása:

Hétfő, szerda, csütörtök, péntek: 14:30 – 18:00.

Kedd, szombat, vasárnap: zárva.

Gyógyszerész: Vén Károlyné

Fogászati rendelés:

Kedd délután: 14:00 – 17:00.

Csütörtök délelőtt: 10:00 – 13:00.

Rendel: Dr. Oroszlány Gyula fogszakorvos

06 20/ 466 31 51

Az előlapon látható kép: homokmégyi Kodokán Judosok.

A lap kiadásának anyagi vonzatát Homokmégy Község Önkormányzata, a falu adakozó lakossága és a szerkesztő családi kasszája fedezte.

A szerkesztő megbízásából készült a sokszorosítás.

Ennek helye: Kalocsa, Selecta Kft.

Ideje: 2010. szeptember